

I. Powstanie utworu.

1. Badacze twórczości Słowackiego przypuszczają, iż postać Balladyny powstała pod wpływem *twórczości Szekspira*, zwłaszcza Makbeta. Dodają również, iż na powstanie tragedii wpłynął też sposób odbioru historii przez całe pokolenie romantyków. Była ona dla nich nie tylko konkretnymi wydarzeniami z przeszłości, ale przede wszystkim **głosem wyrażającym ogólne, boskie zasady**.

2. Słowacki napisał *Balladynę* jesienią 1834 roku w Genewie, ale drukiem poeta ogłosił go w 1839 roku w Paryżu

3. W utworze chodziło mu o refleksję nad prawami historii i zasadami narodowego losu. Przeszłość i teraźniejszość miały się przeświecić, by rozjaśnić zagadki przyszłości. Tradycja „czuwa” nad historią. Fakt ten ilustruje scena sądu nad Balladyną. W świadomości jednostki sumienie odnosi zwycięstwo nad zbrodniczymi postępkami. Uderzenie pioruna zamykające dramat i oceniające jednocześnie historię ujawnia harmonię między tradycją a przyrodą.

Ważną rolę w jej powstaniu odgrywała **sytuacja Polaków na emigracji**. Powstanie listopadowe (1830 – 1831) zakończyło się klęską. Rozpoczęły się represje rosyjskie wobec Polaków : likwidacja szkolnictwa wyższego, język rosyjski w szkołach, rusyfikacja administracji, aresztowania i zsyłki, przymusowy pobór do wojska. Polakom „podcinano” państwowe korzenie, trwała polityka „wynarodowienia”. **Inteligencja „uciekała” z kraju**, by za granicą tworzyć „podwaliny” dla wolności. Ów ruch – masowe wyjazdy nazwano **Wielką Emigracją**. Ośrodki emigracyjne znajdowały się w wielu krajach: we Francji (Paryż), Belgii, Wielkiej Brytanii, Saksonii i Szwajcarii. Tam właśnie udał się Słowacki.

W liście do matki z 18 grudnia 1834 roku poeta pisał: „*Od ostatniego mego listu (...) w przeciągu miesiąca upłynionego, napisałem nową sztukę teatralną – niby tragedię pod tytułem „Balladina”. Z wszystkich rzeczy, które dotychczas moja mózgowica urodziła, ta tragedia jest*

najlepszą – zwłaszcza, że otworzyła mi nową drogę, nowy kraj poetyczny, nietknięty ludzką stopą, kraj obszerniejszy niż ta biedna ziemia, bo idealny. Zobaczysz kiedyś, Mamo kochana, co to za dziwna kraina – i czasy. Tragedia cała podobna do starej ballady, ułożona tak, jakby ją gmin układał, przeciwna zupełnie prawdzie historycznej, czasem przeciwna podobieństwu prawdy. Ludzie jednak, starałem się, aby byli prawdziwymi i aby w sercu mieli nasze serca.”

Ciekawostki!

1. Romantyczni twórcy często swych bohaterów nazywali wymyślonymi przez siebie imionami. Takie imiona swoim bohaterkom nadawali również czołowi polscy romantycy – Mickiewicz i Słowacki. To Mickiewicz stworzył imię Grażyna, zaś Słowacki - Balladyna. Imię mickiewiczowskie świetnie się przyjęło i do dziś spotykamy kobiety o takim imieniu. Imię Balladyna zaś nie jest nadawane – chyba dlatego, że tytułowa bohaterka była morderczynią.
2. W legendarne czasy poeta wprowadził elementy anachroniczne – czyli szczegóły, miejsce, sprawy, które były sprzeczne z epoką, do której zostały przeniesione. Słowacki, korzystając w sposób swobodny z dorobku historycznego, nie wahał się pomieszać epok i faktów, łącząc szczegóły z legend z zapisami z kronik, nie troszcząc się o realizm swej twórczości.